

Lap:

Megjelent:

Százharminc borsodi tanító kereste fel az aggteleki cseppkőbarlangot

Bud János pénzügyminiszter, aki épen a tanitóság látogatása idején tekintette meg a barlangot, kijelentette, hogy támogatni fogja a barlangnak villannyal való ellátását

Miskolc, július 2
(4 M. J. tudósítása)

Az 1927—28. iskolai évet Borsodvármegye tanitósága tulajdonképen azzal a soha el nem felejthető kirándulással zárta be, amelyet a vármegye vezető tanfelügyelője, Kolumbán Lajos, szervezett meg számára. Mintegy 130 volt a tanítók, nőtanítók és tanügybarátok száma, akik ezen a tanulmányi kiránduláson megjelentek.

A tanitóság üdvözlése

Szombaton délután félnégy órakor indult utnak az öt autóbussz s pontosan három órai robogás után érkezett meg Jósvafőre. A barlang jósvafői bejáratánál Tókos Károly aggteleki ref. lelkész, a Kárpát Egyesületnek, — egyszersmind a barlangnak — gondnoka, meleg szeretettel áthatott szavakkal üdvözölte a tanitóság lelkes vezérét, Kolumbán Lajost s rajta keresztül a megjelenteket, felhiva figyelmüket a barlang csodálatos szépségeire ezekkel a szavakkal:

— Most pedig aztán jöjjön a tanitóság és lásson a tanitóság és majd odahaza, az apró magyarok lelkében győzzön a tanitóság!

Az üdvözlő szavakra Kolumbán Lajos kir. tanfelügyelő válaszolt s beszédének befejezése után megindult a csoport lefelé a barlangba.

A barlangban

Barlangvezető az élen. Utána a csoport. Minden második ember kezében egy hosszú égő gyertyaszál. 250 lépcsőn kell lemenni a mélybe. Egymás után tünedeznek elő a barlang sejtett, csodálatosan szép titkai: a Barlang öre, az Olajfák hegye, Romeo és Julia, a szépséges Csillagvizsgáló, a Minerva-sisak, Minerva-oszlop, amelynek kövel való ütögetése olyan érzést támaszt az ember lelkében, mint mikor vasárnapi istentiszteletre hívogat a harang. A Tempe-völgye, Vajdahunyadvára a kiálló ágyúcsővel, mely alatt hatalmas vizzuhatag dörgésszerű robajjal zuhan a föld alá. A remekszép Olymos-hegye, hol a barlangvezető magnéziumfénnel bemutatja a napfelkeltét. Valami fenség látvány! 130 szempár mered a menny felé. Hangtalan a csend.

S egyszer csak ebben a hangtalan csendben, mintegy varázslásra, a telített léleknek kisüléseként felelendül az ajkakon a magyarnak zoltáros imája:

Isten, áldd meg a magyart
Jó kedvvel, bőséggel...
Templomi érzés.

Tovább megyünk. Sorra jönnek a Nagy-üreg, hol ötszörös erősen adódik vissza a hang, a Dante Pokla, a Libánon hegye magas cédrusfaival, a fenséges Diána-templom, a Török-fürdő és a Nagy-Tánceterem, amely körülbelül oly nagy, mint a miskolci Erzsébet-tér.

Öt és egynegyed órai gyaloglás után kerültünk ki a barlangból éjfél után 2 órakor.

Egy kilométerre a határtól

Másnap, vasárnap, együtt maradt a társaság és a barlang előtti tisztáson rögtönzött ünnepélyt rendezett. Voltak énekszámok, szavalatok, komoly és tréfás előadások. A vidám homlokokra azonban odaült néha a bánat sötét felhője, amikor is nem messze, csekély 1 kilométerre, meglátszott az a szörnyű igazságtalanság, amelyet Trianonban eszeltek ki a világ legelvetemültebb gonosztévői.

A kirándulást az esti órákban ropogósütemű csárdás zárta be.

Elismeréssel kell megemlékeznünk Tókos Károly aggteleki ref. lelkészről és Mészáros Károly ref. tanítóról, akik a kirándulás rendezésében Kolumbán Lajos kir. tanfelügyelőnek olyan hathatós segítői és támogatói voltak. Ezuton is hála és köszönet érte.

Kellemesen érintette odaérkezéskor a kirándulókat az a hír, hogy ép a barlangban tartózkodik Magyarország pénzügyminisztere a feleségével, lányaival és rokonaival.

Bud János pénzügyminiszter megígérte — úgy hallottuk, — hogy a barlangnak villannyal való ellátása körül megindított akeiót a leglelkesebben támogatni fogja és hathatósan előre segíti.

Miskolczy Kálmán.